

Je moet stoer zijn

Teamleider Ronald Molly (29) van stationsbeveiligingsbedrijf To Serve and Protect werkte Milton Eendragt (19) in als beveiliging op de stations aan de ringlijn rond Amsterdam.

► **De meester:** "Ik merkte meteen aan jou dat je dit werk eerder had gedaan."

De leerling: "Hmmm..."

De meester: "Wat je zei over dat aanspreken van mensen, dat ik soms beter straattaal kon gebruiken. Kijk, ik ga niet met die jonge gastjes om dus ik ken hun taal ook niet zo goed. Jij woont er midden in."

De leerling: "Ik woon in de buurt van Station Lelylaan. Ik ken al die jongens van gezicht die hier de boel proberen te verzieken."

De meester: "Dat bedoel ik. Als ik zo'n jochie een jointje zie roken kan ik tegen hem zeggen: 'Zeg, wil je hier geen softdrugs gebruiken?' Of: 'Maak alsjeblieft de joint uit.' Dat werkt niet. Jij zegt gewoon: 'Man, je kan je pitje hier niet choken.' Kijk, dan hebben ze respect voor je. Dan level je, dan level je heel snel."

De leerling: "Dan kijken ze tegen je op."

De meester: "Je leerde me ook dat je de niet-overdekte omgeving van het station in de gaten moet houden. Dat een berover daar iets kan hebben achtergelaten, of dat er lege flessen kunnen liggen. Daar kan iemand die je net hebt aangesproken mee terug komen en je op je kanis slaan."

De leerling: "Dat heb ik in mijn vorige baan geleerd, op de Amsterdamse Poort. Daar beveiligde ik winkels en 's nachts liep ik rondes op het winkelcentrum. Heel wat berovingen meegemaakt."

De meester: "Je moet stoer zijn in dit werk. Zeker op de stations. Dit is best een machobaan. Eergisteren nog bedreigde een groepje Marokkaanse jongens een vrouwelijke collega. Met alleen woorden weliswaar. 'We steken je dood'. Niks ten nadele van vrouwen maar.... ik denk dat maar weinig vrouwen dit werk aankunnen. Zeker hier in Amsterdam-West is het eat or be eaten. Als die gastjes ook maar enigszins voelen dat je bang bent, dan pakken ze je. Wat dat betreft zijn het net hyena's. Ze zeggen het ons ook in het gezicht: 'jullie pakken onze inkomsten af.' Wij staan aan de andere kant voor ze."

De leerling: "Als je mot hebt met eentje, staan er zo twintig voor je neus."

De meester: "Daarom moet je ook twee handen op een buik zijn als je samen op een perron werkt."

De leerling: "Elkaar in het vizier hebben."

De meester: "Dat hoeft voor mij niet, we hebben toch een portofoon? Een druk op de alarmknop en de ander weet dat er stront aan de knikker is."

De leerling: "De laatste tijd is het vrij rustig."

De meester: "Dan moet je juist op je hoede zijn. Als er te weinig gebeurt kan je aandacht verslappen. Ik hou wel van een beetje spanning. Zoals gisteren, de dag na dat gesodemeter op Lelylaan. Kom ik aanlopen, zie ik een van die gastjes die de dag

& MEESTER LEERLING

tevorens nog rotzooi maakte. Ik zie een collega met hem praten, een verhit gesprek, een auto komt aanrijden met vriendjes van die etter. Dan voel ik mijn hart sneller kloppen. Ik ben scherp. Dat is best wel een lekker gevoel."

De leerling: "Hmmm...ja..."

De meester: "Kom op man, dat ken jij ook."

De leerling: "Ik loop niet weg voor gevaar."

De meester: "Ik heb aan de deur bij discotheken gestaan. Wat ik daar allemaal heb meegemaakt.... Bedreigingen, vechtpartijen."

De leerling: "In de Bijlmer heb ik een keer een pistool tegen mijn hoofd aan gedrukt gekregen. Om een paar tubes tandpasta. Op dat moment was ik niet bang maar achteraf denk je wel: waar ben ik mee bezig...?"

De meester: "Jij kunt nu veel meer verantwoordelijkheid aan dan in het begin. Je weet je collega's te enthousiasmeren. Dat heb je geleerd onder mijn toezicht."

De leerling: "Je had overwicht. Ik respecteerde je."

De meester: "Maar je zei ook wel eens dat je van me baalde. Weet je die keer op Amstel?"

De leerling: "Nee."

De meester: "Zaten we tegen elkaar op te bieden, in woorden. Haantjesgedrag. Toen zei je dat ik je irriteerde. Maar ik ergerde me net zo hard aan jou. Je bent een mannetje. Te bijdehand soms. Altijd het laatste woord willen."

De leerling: "Maar je sprak het uit. Dan win je bij mij iets."

De meester: "Ik ben net zo."

De leerling: "Je bent te overgevoelig."

De meester: "Ja, ik kan er niet tegen als die gastjes me uitschelden. Laatst kwam er zo'n dronken joch op me af: 'Wat moet ik doen om bij jullie aangenomen te worden?' Ik zei: 'In ieder geval die fles Bacardi thuis laten.' Hij een grote bek: 'Je bent helemaal niks waard, klootzak...dit en dat..' Dan ga ik door terwijl ik mijn mond zou moeten houden. Het liefst ga ik met zo'n goser aan de gang, maar dat kun je niet maken."

De leerling: "Op dat moment stond ik achter je; collega's moeten elkaar dekken. Maar achteraf sprak ik je er wel op aan."

De meester: "Dat vond ik goed van je. Dat je zo eerlijk was. Houdt de lucht zuiver."

De leerling: "Anders kun je niet samenwerken. Je bent afhankelijk van elkaar."

De meester: "Zeker."

De leerling: "Weet je, ik had het net over die overvaller met dat pistool in de Bijlmer. Naderhand zeiden collega's tegen me: 'Moet je geen hulp zoeken?' Waarvoor? Weet je hoe ik erover denk: het is goed gegaan. De volgende keer kan het fout gaan en als dat zo moet zijn dan moet het zo zijn."

De meester: "Het scheelt een hoop kopzorgen als je zo denkt."

De leerling: "Dat bedoel ik. Je weet wat de risico's zijn in dit werk. Anders moet je het niet doen." ◀